

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO : X., zastúpenej JUDr. L. S., advokátom so sídlom v B., proti žalovanej **Ing. K. V.**, bývajúcej v Ž., zastúpenej G. s.r.o., so sídlom v B., v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát JUDr. P. H., o **zaplatenie 143,40 EUR s prísl.**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp.zn. 4 C 60/10, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 30. septembra 2010 sp. zn. 9 Co 281/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina z 21. mája 2010 č.k. 4 C 60/2010-62, ktorým bol zamietnutý návrh žalobkyne o zaplatenie sumy 143,40 EUR s prísl., predstavujúcej storno poplatok za zájazd objednaný žalovanou. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou stotožňujúca sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa, ako aj s odôvodnením rozhodnutia.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podala dovolanie žalobkyňa. Žiadala, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu ako aj rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnila odňatím možnosti konať pred súdom, ktoré malo spočívať v tom, že prvostupňový i odvolací súd svoje rozhodnutia dostatočne neodôvodnili. Namietala najmä, že sa sudy nevysporiadali s jej argumentmi týkajúcimi sa možnosti nahradenia podpisu žalovanej tzv. mechanickými prostriedkami a odvolací súd nereagoval na jej žiadosť o pripustenie dovolania. Okrem toho

namietala i nesprávne právne posúdenie veci v zmysle ustanovenia § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O.s.p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchytil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O.s.p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení.

Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania namietanú žalobkyňou, ktorá mala spočívať v odňatí jej možnosti konať pred súdom tým, že súdy v základnom konaní svoje rozhodnutia dostatočne neodôvodnili.

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil bez toho, aby svoj právny záver vyvodil z iných právnych konštrukcií či skutočností, pričom svoje rozhodnutie náležite a presvedčivo odôvodnil. V odôvodnení svojho rozhodnutia sa zrozumiteľným spôsobom vypořiadal aj s odvolacími námietkami žalobkyne týkajúcimi sa riešenia právnej otázky - potreby vlastnoručného podpisu žalovanej na zmluve o obstaraní zájazdu, i námietkami týkajúcimi sa opravy ceny zájazdu, stotožňujúc sa v tomto smere so skutkovým zistením súdu prvého stupňa o zmene ceny ako podstatnej náležitosti takejto zmluvy. Tým, že v odôvodnení rozsudku uviedol, že sa stotožňuje s dôvodmi rozsudku súdu prvého stupňa a na ne poukazuje, prevzal tieto dôvody aj v časti, v ktorej sa uvádza, že nebolo preukázané podpísanie zmluvy zaručeným elektronickým podpisom, resp., že aj keby takýto podpis bol, k uzavretiu zmluvy nedošlo.

Pokiaľ dovolateľka namietala nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu aj z dôvodu, že odvolací súd sa nevypořiadal s jej návrhom na pripustenie dovolania, dovolací súd poznamenáva, že žiadosť účastníka konania na pripustenie dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu nekonštituuje Občiansky súdny poriadok ako procesné právo účastníka. Je vecou odvolacieho súdu podľa vlastnej úvahy rozhodnúť, či proti svojmu potvrdzujúcemu rozsudku pripustí dovolanie, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Keďže uvedená žiadosť účastníka konania nie je právne relevantná, nie je daná ani povinnosť súdu sa ňou v odôvodnení rozhodnutia zaoberať. Takáto povinnosť nevyplýva ani z ustanovenia § 157 ods. 2 O.s.p. upravujúceho náležitosti odôvodnenia rozsudku. Preto ak odvolací súd v odôvodnení svojho rozsudku na žiadosť o pripustenie dovolania nereagoval, nezaťožil tým konanie vadou spočívajúcou v odňatí možnosti žalobkyňi konať pred súdom.

Samotné riešenie otázok uzatvorenia, resp. neuzatvorenia zmluvy o obstaraní zájazdu, resp. jej možnej neplatnosti a tým aj celkové právne posúdenie veci, aj keby nebolo správne, nie je vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., preto prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia nezakladá. Je totiž realizáciou vlastnej rozhodovacej činnosti súdu, ktorou sa účastníkovi konania neodnímajú žiadne procesné práva, ktoré mu Občiansky súdny poriadok

dáva. Nesprávne právne posúdenie veci je samostatným dovolacím dôvodom v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p., ktorým by sa však dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné.

So zreteľom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p.) bez toho, aby sa mohol zaoberať vecnou správnosťou dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu z hľadiska právneho posúdenia veci alebo prípadného výskytu iných vád (§ 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p.).

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalovanej, ktoré vznikli v súvislosti s vyjadrením jej zástupcu k dovolaniu, nepovažoval, vzhľadom na neprípustnosť dovolania, za potrebné na účelne bránenie práva.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. júna 2011

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová